

5405 30. Marts 1892: 3. Beh. af Lovf. om Tillægsbev. f. 1891—92. 5406

blande sig i Estergvælsen. Jeg var ikke til Stede ved 2den Behandling, jeg var forhindret ved Forretninger. I det jeg deltog i Forhandlingen i det andet Ting, og det samme kan jo blive Tilfældet i Dag, da jeg har Dagsorden i begge Ting, hvad der jo kan være ubekvemt; men man maa jo i den Henseende strække sig saa langt, som man kan. Jeg var altsaa forhindret fra at være til Stede, men jeg værer ikke Tvivl om, at hvis jeg havde været til Stede, vilde jeg kunne have gjort det klart, at Anmærningen ikke vilde kunne vedtages, og jeg tror nok, at den fejlagtige Opfattelse, som altid er fremkommen, saa ikke vilde være kommen frem. Nu maa jeg tilføje, at man sletter den ud. Saa vidt jeg har hørt thi Rigsdags-tidenden foreligger ikke endnu — var her den Opfattelse fremme, at det var de Arbejders Interesse, som være knyttede til vedkommende Entreprise, at denne Bestemmelse gaves; men det er dog en stor Feiltagelse, dette har ikke noget at gøre med Forholdet mellem Arbejdsentreprenøren og hans Arbejdere. Der er et andet Forhold, som kan være af Betydning, der nemlig at det fikres vedkommende Arbejdere, at de for en vis Tid kunne saa deres Løn selv, om Entreprenøren maa gaa bort fra Entreprisen. Det har der været Tale om tidligere, og jeg har lovet og ogsaa holdt, at der stilles saadan Sikkerhed af Entreprenøren, at Arbejderne kunne saa deres Tilgodehavende, for saa vidt de have Tilgodehavende — naturligvis inden for rimelige Grænser og en rimelig Tid. Mig bekendt er kun et Tilfælde af denne Art, hvor vedkommende Arbejdere have lidt Tab ved Entreprenøren, nemlig ved Ringstedbanegaarden, og jeg sørgede her selv for, at det Depositum, som var stillet til Staten, alene, ogsaa kom vedkommende Arbejdere til Gode, saa jeg tror ikke, der kan ankes over dette Forhold fra min Side. Det er urigtigt, at man indsætter denne Anmærkning paa Tillægsbevillingsloven, og jeg har derfor foreslaaet den udient. Jeg er tilfreds med, at Flertallet af Udvalget tiltræder dette mit Forslag, og jeg haaber, at selv Forslagsstilleren (Zauber) vil erkende, at saaledes kan dette Spørgsmaal ikke bringes frem. Det kan bringes under Debat, men det er ikke nogen Rimelighed i at bringe det frem til Vedtagelse i Folketinget, saa-

ledes som det her er sket. Det synes selv Forslagsstilleren at maatte kunne indse og kunne indrømme.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G. O. S.). Jeg vil anbefale til det høje Tings, Belvilje, det Underændringsforslag, som er stillet af mig, under Nr. 3, og som er tiltraadt af Flertallet i Udvalget. Det angaar en Forøgelse af den faste Understøttelse til Forfatteren Frederik Barfod, saaledes, at forstaa, at det Tillæg, som paa Finansloven bevilges for det kommende Aar, allerede kommer ham til Gode for dette Aar. Jeg indrømmer naturligvis, at dette er en Udtagelse, og maa være det, men jeg mener, at de særlige Omstændigheder, som ere til Stede, hos denne bedagede og højt fortjente Forfatter, bevirke, at man kan gaa med dertil, tilmed da han, hvad jeg bør tilføje, har haft Forventning om, at Kultusministeriet, haade min Forgænger og jeg, vilde gøre, hvad der stod i vor Magt for at staffe ham dette Tillæg allerede for indværende Finansaar. Jeg anbefaler altsaa dette Underændringsforslag til det høje Tings, Belvilje, overensstemmende med de Udtaleser, som den ærede Ordfører har fremført.

Zauber: Jeg skylder at forudstikke den Bemærkning, at jeg var forhindret fra at deltage i Forhandlingen af dette Underændringsforslag, som kom frem i Gaar, da jeg var fraværende fra Byen, og derfor maa jeg komme med en lille Bemærkning, som maaste kan tjene til nærmere at supplere, hvad den ærede Ordfører sagde. Den ærede Ordfører sagde blandt andet, at der i dette Underændringsforslag var optaget saadanne Poster, hvorved Poster paa Finansloven vare overstredne. Saadanne Poster have hidtil ikke været optagne i dette Underændringsforslag, idet man gik ud fra, at naar Hovedposten, som var overstredet, ikke var optaget, kunde man heller ikke bevilge en Overstridelse af denne Post, da man derved maaste kunne antage indirekte at kunne komme til at stadfæste Hovedposten, som ikke var udførelt som Lov. Det vil jeg, at det har kun formel og konstitutionel Betydning, og jeg tror, at den ærede Ordfører er enig med mig i, at for saa vidt saadanne Overstridelser af